

Dagboek Devon vanaf de dekking januari 2011.

Zondag, 9 januari 2011.

Hè, hè, eindelijk is Devon loops geworden. Op de één of andere manier hebben die dames bij ons echt een eigen willetje en bepalen ze zelf wanneer ze er klaar voor zijn. Niks geen vaste cyclus, maar gewoon wanneer ze er zelf zin hebben. Niet te peilen dus. Echt vrouwen.....

Vrijdag, 14 januari 2011.

Wat jullie niet weten, is dat bij ons een complete opknabbeurt van het huis aan de gang is. Als eerste hebben we de hal, het trappengat en de overloop onder handen genomen. Vol goede moed hebben we de muren een andere kleur gegeven, wat achteraf niet de juiste kleur bleek te zijn. Maar ach, het misstaat niet en over vijf jaar doen we het gewoon weer over.

Daarna hebben we de woonkamer te pakken gehad. Eerst de houten vloer gereinigd en weer opnieuw in de olie en daarna de muren. Gelukkig nu wel met de juiste verfkleur.

En ja, toen kwam de grootste klus. Een nieuwe keuken. Ik zal jullie de details besparen, maar hij staat, hij is super en klaar om ingewijd te worden door Devon met haar kroost. En juist op het moment dat de nieuwe keuken geplaatst zou worden, besluit madame dat het tijd was. Gelukkig was Roland (de eigenaar van de reu) in Antwerpen voor werk, en stelde voor om Devon op de terugweg naar huis, op te pikken en mee te nemen naar Elp (zo'n drie uur rijden van hier), zodat ze op haar gemak met haar nieuwe vriend kon daten.

Zo gezegd, zo gedaan.

Vrijdag avond hebben de Devon en Mike (Michelangelo di Roccaraso) kennis gemaakt, maar vond er nog geen dekking plaats. Het was nog te vroeg.

Zaterdag, 15 januari 2011.

De eerste dekking vindt plaats. Het is pas de 7 e dag van de loopsheid, maar alles verloopt voorspoedig en we zijn blij dat we op tijd zijn. We wisten dat Devon een aardje naar haar moeder Donja heeft en ook bij de vorige dekking was ze er vroeg bij.

Zondag, 16 januari en maandag, 17 januari 2011.

De tweede en derde dekking vinden plaats. Alles verloopt op de natuurlijke manier, wat wil een mens nog meer.

Dinsdag, 18 januari 2011.

Van de ene op de andere dag hebben Devon en Mike geen interesse meer voor elkaar en is de juiste tijd van dekking voorbij. Gelukkig waren we er op tijd bij en hebben de dekkingen op de juiste dagen plaatsgevonden. Het is weer tijd voor Devon om naar huis te komen.

Nu is het afwachten, of de dekking ook inderdaad gelukt is. Je weet maar nooit. Over een week of drie zullen we een echo laten maken en dan weten we het zeker.

Dinsdag, 8 februari 2011.

Het gedrag van Devon veranderd enorm. Devon is normaal een enorm onafhankelijke hond, die graag voor en met je wil werken, maar er ook van houdt, om haar eigen ding te doen. Daarnaast begint ze al te snaaien en blijkt een bodemloze put te zijn. Toch houden we nog een slag om de arm en hebben we voor de zekerheid een echo bij de dierenarts gepland. Aankomende donderdag 10 februari zullen we het zeker weten. Dus nog een paar nachtjes slapen.

Inmiddels zijn jullie natuurlijk ook reuze nieuwsgierig geworden naar de nieuwe vriend van Devon. We hebben gekozen voor Michelangelo di Roccaraso (Mike). Deze reu is geïmporteerd uit Italië en komt uit een goede werklijn. Hij is stilistisch gebouwd en heeft een enorm fijn karakter. Zijn baas heeft samen met hem de nodige kwalificaties in het veldwerk behaald, maar door een blessure (afgescheurde pees), wordt hij nu niet meer ingezet op de wedstrijden. Wel gaat hij nog geregeld mee op de praktische jacht, zodat hij gedoseerd, kan werken en niet in 10 minuten alles hoeft te geven. Hij is en blijft natuurlijk een korthaar, en die doen natuurlijk niets liever dan samen werken met de baas.

Donderdag, 10 februari 2011.

Eindelijk is het zover. Het is half vier en Devon en ik zitten braaf te wachten bij de dierenarts. Al snel mogen we naar binnen en wordt er een stukje buik kaal geschoren. Het is even zoeken, maar dan verschijnen de vruchtblaasjes. Er worden er in ieder geval 6 gevonden, maar Devon is een grote hond en er kunnen er nog verstopt liggen achter de organen. Vorige keer zeiden ze ook zes, en bleken het er later twaalf te zijn. Ook de hartslag van één van de pups in aanleg wordt gevonden en op CD vastgelegd. Dat wordt vanavond dus weer met de jongens op de bank, voor de televisie, naar zwarte vlekjes kijken en luisteren naar het hartje. Het lijkt natuurlijk nog voor geen meter op een hondje, maar het idee is er.

Ik hoop dat ik er een stukje van op de site kan zetten, maar erg handig ben ik hier niet in, dus ik beloof niets.

Nou, we gaan ons opmaken voor een mooi nestje. Met moeder gaat het super en we zijn al bij week vier, dus nog maar vijf weken te gaan. En let maar op.....de tijd vliegt. Volgende week zaterdag zijn we al over de helft. Dus nieuwe aanstaande baasjes.....begin maar vast een naam te verzinnen. Dit gaat het "L"-nest worden, dus succes met het zoeken naar een mooie naam met de letter "L".

Donderdag, 17 februari 2011.

Er is er één jarig hoera, hoera,
dat kun je wel zien dat
is.....Devon!!!

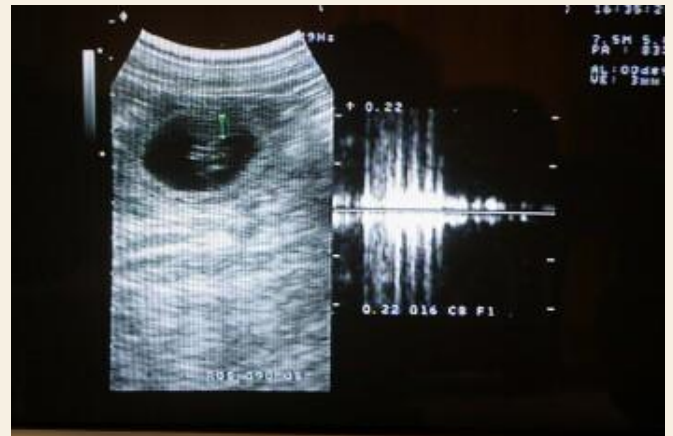
Ook al ben je zwanger, ouder
worden gaat gewoon vanzelf.
Devon is vandaag 5 jaar
geworden.

Zaterdag, 19 februari 2011.

Nou, ik ben druk aan het stoeien geweest met die DVD van de echo Devon. Maar op geen enkele manier kan ik hem via de computer rippen. Ik moet natuurlijk wel bekennen, dat ik daar dan ook niet zo handig in ben, maar ik kan het eigenlijk gewoon niet uitstaan, dat het niet lukt. Dus, zo af en toe moet je creatief zijn. Hup, DVD in de DVD speler, televisie aan en dan maar foto's van het beeldscherm gemaakt. Is natuurlijk niet super kwaliteit, maar het idee is er.

De eerste foto laat een zwart rondje zien. Dit is het vruchtblaasje, waar de pup in groeit. Iedere pup heeft zo zijn eigen vruchtblaasje met zijn eigen moederkoek.

Op de tweede foto zie je weer zo'n zelfde vruchtblaasje, maar dan staan ernaast allemaal witte flietsen. Dat is de hartslag. Helaas kan ik de hartslag jullie niet laten horen, maar dat hij er was, dat mag duidelijk zijn.

Inmiddels zijn we al over de helft van de dracht. Er zijn inmiddels al vijf weken voorbij, dus het grootste gedeelte hebben we al gehad. Nog maar vier weekjes en dan wordt het in huize "Mulders" weer een drukke boel. Leuk hoor, we beginnen er al naar uit te kijken. Jullie ook???????

Woensdag, 23 februari 2011.

Wat is het weer koud hè. Februari is altijd een onvoorspelbare maand, ze verwachten zelfs sneeuw vanavond. Nou, wij zijn echt wel aan de lente toe hoor. Devon ligt lekker voor de brandende openhaard en geniet van het luilakken. Haar wespentaille van 57 cm is veranderd in 66 cm . Haar borstkas is al flink uitgezet en inmiddels weegt ze 28 kg (bij begin zwangerschap 25 kg). Een echo is nu echt niet meer nodig om te zien dat er wat aan de hand is. Haar eetlust neemt steeds meer toe en haar afhankelijkheid ook. Buiten is ze nog vol in beweging en je ziet haar nog steeds genieten van het rennen over de kwekerij. En dat bewegen van Devon, dat neemt mijn gedachten even mee terug naar afgelopen januari, toen we zijn wezen jagen in Frankrijk.

Ook toen was het koud en vroom het flink. De meren waar we rond omheen joegen waren allemaal bevroren. En ja.....dan kan het dus wel eens gebeuren dat een geschoten fazant op het ijs terecht komt. Nou, in zulke situaties zetten we altijd onze eigen "IJsster" in. Want wat jullie nog niet wisten,

is dat Devon zo mee kan doen met "Sterren dansen op het ijs". Als een gracieuze schaatsster benaderd ze het aangeschoten wild. De fazant probeert natuurlijk al glijdend te ontkomen, maar ze heeft niet gerekend op onze persoonlijke "Ijsster". Devon glijd achter de fazant aan en apporteert haar netjes om bij het baasje binnen te brengen. Dat het niet helemaal zonder glijpartijen is verlopen mag duidelijk zijn. Kijk maar naar de foto's. Maar wat ons betreft.....een dikke 8 is toch zeker op z'n plaats.

Donderdag, 3 maart 2011.

Devon groeit gestaag door. Haar buikomvang is inmiddels 75 cm en haar gewicht 30 kg . Nog even, en dan kunnen we haar gebruiken als bijzet tafeltje. Haar eetlust is enorm en het maakt niet uit wat haar voorgeschoteld wordt. Had ik als zwangere een tik voor gevulde koeken en stroopwafels, "madame" heeft geen voorkeur en sluipt alles naar binnen. Een klike is er niets bij. We beginnen ons nu wel af te vragen, of het toch niet stiekem weer zo'n groot nest wordt. Ach ja, over een week of twee zullen we het weten. Aankomend weekend als de logeerhonden weg zijn, dan zullen we de werpkist neer gaan zetten. Devon kan dan op haar gemak wennen aan haar nieuwe plaats. Maar dat zal wel geen probleem worden, ze heeft het tenslotte al een keer eerder meegemaakt. En moeder natuur regelt het gelukkig bijna allemaal zelf.

Vanmiddag heeft Devon zich nog heerlijk kunnen uitleven, achter op het veld. Het is tenslotte eindelijk mooi weer, en dan moet je het er hier in Nederland van nemen. Want voor je het weet is het weer over.

Je begint nu wel te zien dat de snelheid wat af neemt, maar dat ze nog heerlijk kan genieten van het rond rennen. Lekker nog even een konijntje het veld over gejaagd en een fazantenhaan voor gestaan. Ja, dat jachtinstinct zit er ook nu nog goed in. Mooi om te zien.

Donderdag, 10 maart 2011.

I've got a shadow!!!!!!!!!!!!

Net als vorige keer houdt Devon me vreselijk in de gaten. Ze volgt me overal. Ik moet gewoon oppassen op kantoor, dat ik niet met de kantoorstoel over haar heen rol. Ook koken is uitkijken. Het liefst ligt ze op m'n voeten, maar als dat even niet lukt, dan ligt ze er wel achter. Ben ik even naar buiten, dan ligt ze op de deurmat en ben ik even naar boven om de was op te hangen, dan ligt ze onder aan de trap. En ja....de bank moet ik voortaan ook al delen. Geen kans tot ontsnappen meer voor me.

Maar ja, morgen moet ik toch even boodschappen doen, want volgende week zal er wel niet veel van komen. Wordt dus groot inslaan.

Inmiddels staat de werpkist ook klaar en zijn de logeerhonden weer terug naar hun baasjes. De spullen voor de bevalling liggen ook gereed, dus volgende week mogen de pups komen. Het liefst

natuurlijk niet voor maandag, want maandag is de 58 e dag en vanaf dat moment mogen de pups eigenlijk pas geboren worden. Toch kijken we nergens meer van op bij Devon, want die heeft altijd iets apart. Zo is ze er altijd rap bij mbt. het dektijdstip en bij het vorige nest dus ook met de bevalling. Wel was het de vorige keer een groot nest en zat er een dode pup bij. Vaak als het een groot nest is of als er een dode pup bij zit, dient de bevalling zich eerder aan. We gaan er dit keer maar vanuit, dat het allemaal gewoon goed gaat en dat moeder natuur het zelf regelt. Tuurlijk ben ik er bij, want je weet toch maar nooit. Waarschijnlijk zal Devon ook wel wachten op een rustig moment, maar in ieder geval met mij in de buurt. Hopelijk wordt het geen nachtwerk..... We zien wel, als de pups en moeder straks maar gezond zijn.

Zondag, 13 maart 2011.

Inmiddels beginnen we de dagen af te tellen. Met andere woorden.....we zijn gewoon nieuwsgierig wat voor cadeautje Devon bij zich draagt.

Devon moet op het moment de werpkist nog delen met Sjors, maar op één of andere manier vindt ze dat niet erg. Sjors (onze poes) mag erbij in de kist, maar de rest van de dames mogen toch echt niet verder komen dan het matje ervoor. Een duidelijk laag gebrom, zorgt ervoor dat ze het niet wagen om in de kist te komen.

Tot nu toe gaat het nog prima met Devon. Gisteren is ze nog lekker mee geweest naar een veldwedstrijd van Isa, en heeft de hele dag lekker haar kontje laten rondrijden in de auto. Af en toe een beetje brok, wat water en een kluif, even de beentjes strekken en dan weer lekker lui op de kussens. Madame vond het wel prima zo. Nee, die had niet veel te klagen. Al hoewel.....het gerommel in haar buik neemt wel toe hoor!! De pups maken er af en toe gewoon wild-west van. Je ziet haar buik als ze rustig ligt gewoon golven. Het blijft een prachtig gezicht en al helemaal een prachtig gevoel als je je hand op haar buik legt. Je voelt de pups gewoon onder je handen friemelen. Blijft apart.

Woensdag, 16 maart 2011.

We zijn inmiddels op dag 60 van de zwangerschap aangekomen. Bij het vorige nest van Devon, hadden we nu al een werpkist vol liggen met een tevreden moeder en elf pups. Zo zie je maar, ieder nest is toch weer anders. En dat is nou het mooie van moeder natuur. Alles op zijn tijd en geen paniek. Ben net nog heerlijk met Devon over de velden geweest en het zoeken van wild blijft haar toch nog steeds boeien. Ook al is ze hoogzwanger. Ze vermaakt zich prima en af en toe wordt er nog een sprintje getrokken. Haar buik begint al aardig uit te zakken, maar ze schijnt er geen last van te hebben. Haar temperatuur is ook nog steeds boven de 37 °, wat dus aangeeft, dat de bevalling nog niet in aantocht is. Normaal daalt de temperatuur met één graad als de bevalling zich aankondigt, en stijgt daarna weer naar boven de 37 °. Met andere woorden.....nieuwe baasjes nog even geduld.

Ik hoop dat we straks genoeg pups hebben en in het juiste geslacht. Mocht dat niet het geval zijn, dan hebben we nog een hele vriendelijke "Korthaar" in de aanbieding.

Aangeboden Korthaar reu:

T.e.a.b. (evt. gratis zak voer erbij)
Geboren: ver voor 2000
Super afstamming, beide ouders misschien wel bejaagd.
Luistert af en toe goed, maar hoort niet altijd alles.
Kan zeer goed omgaan met kinderen en andere honden.
DNA profiel, uitslag EBJ, HD: onbekend
Stamboom ingetrokken.
Verder toch een fijne korthaar, met een heerlijk eigenwijs karakter.

Vrijdag, 18 maart 2011

En ja.....dan is het inmiddels al weer vrijdag. Morgen is het 63 dagen geleden dat Devon voor de eerste keer gedekt is. Het ziet er naar uit dat ze de complete draagtijd gaat benutten, om nog lekker te kunnen genieten van haar rust. En geef haar eens ongelijk. Zodra de pups geboren zijn, zal ze niet veel rust meer krijgen met die donderstenen. Eigenlijk dus best slim van haar. Maar dat neemt niet weg, dat we nu zo onderhand allemaal wel reuze nieuwsgierig beginnen te worden. Ook het geduld van menig nieuwe pup eigenaar wordt op de proef gesteld. Nog even volhouden jongens, er komt een moment dat ze toch echt geboren gaan worden!!

Net als bij de andere nesten wordt er hier in huize Mulders weer druk "gepoold". Met uiteraard een prijs voor de winnaar. In dit geval dus een zak reuze spekkies. Zoals het er nu uitziet zal die zak door niemand gewonnen worden. Als eerste vloog ik er al uit en als snel volgden er meer. Alleen voor vandaag zitten Max en José nog in de race, maar dat gaat toch echt krap worden, want niemand had verwacht dat Devon de hele draagtijd zou uitzitten. Met andere woorden.....is er vanavond nog niets geboren, dan starten we een nieuwe pool, want die zak spekkies moet eruit.

Zaterdag, 19 maart 2011.

Hè hè, eindelijk begint de temperatuur van Devon richting de 36° te zakken. Met een beetje geluk is afgelopen nacht de temperatuur al een tijdje op 36° geweest en kunnen we nu weer beginnen aan het oplopen van de temperatuur. Zodra dat het geval is, en de slijmprop ook verloren wordt, kunnen we serieus met de bevalling gaan beginnen. Maar ja, zoals gewoonlijk heb ik daar weer niets over te vertellen. Devon is weer lekker eigenwijs en houdt het hoofd koel, met als gevolg dat de temperatuur dus niet stijgt. Met andere woorden.....ook vandaag gaan we weer met een lege werpkist naar bed. Eric besluit beneden te blijven slapen en ben ik aan de beurt voor een heerlijke nachtrust.

